

Slavný den

Slávek Janoušek

Když řídící Kristl
Nám prvňáčkům napsal
Tenkrát v dubnu
Ta slova na tabuli
Každý hned tušil
Že ten slavný den nastal
I školníci ve dveřích
Oči pluly
A skřehotavým hláskem jak se má
Každý hned slabikoval: t-a ta r-a ra
Tarapun a pakema Co to je?
Tarapun a pakema No toto
Tarapun a pakema

A řídící Kristl
Se jenom usmál
Jak že to čteme
Ta slova na tabuli
Vzal křídu do rukou
A řekl: To je azbukou
A pak to napsal tak
Abychom rozuměli
A skřehotavým hláskem jak se má
Každý hned slabikoval: G-a ga g-a ga
Gagarin a raketa Jo ták
Gagarin a raketa Aha
Gagarin a raketa

A řek že celý kosmický věk
Je teprve před námi
A bájně světy ach jsou na dosah
I bez propočtů
A že ví že už je starý
A vesmír ač blízký je neznámý
A že tvrdí že dnes je začátek
Nového letopočtu

A nám až bude třicet
Že se toho taky dožijem
Že nakouknem určitě okýnkem
Do příštích staletí
A až poletíme nahoru
Ať si na něj někdo vzpomenem
Ať aspoň vzpomínka na něho
Tam vzhůru vyletí

Nám zářily oči
A nadšeně jsme pěli
Jakousi píseň
Za doprovodu jeho houslí
Vesmír se točil
Víc než jsme chtěli
O přestávce jsme z chlebů
Ani neukousli
A každý kreslil jak Zemi obléhá
On usměvavý a ona špičatá
Gagarin a raketa

Gagarin a raketa

A nám už bylo třicet
Už jsme se toho zdá se dožili
Jen pan Kristl ani Gagarin
Už dávno nežijí
Zůstaly jen rakety
Na které jsme se v dětství
Tolik těšili
A otázka
Zda vůbec na Zemi
Lidé přežijí